

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1005/2015
03.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиоца А.Ј. из П., чији је пуномоћник Б.В., адвокат у Н.С., против туженог С.о. А.Д. из Б., чпији је пуномоћник Н.Б., адвокат у Н.С., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу број Гж 2783/13 од 22.11.2013. године, у седници већа 03.02.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу број Гж 2783/13 од 22.11.2013. године, као изузетно дозвољеној, применом члана 395. ЗПП.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Крагујевцу број Гж 2783/13 од 22.11.2013. године, тако што се **ОДБИЈА** жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Новом Саду број П 8691/2011 од 28.08.2012. године, којом је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед умањења животне активности исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном камтом почев од 28.08.2012. године па до исплате, у року од осам дана.

Образложење

Основни суд у Новом Саду је пресудом број П 8691/2011 од 28.08.2012. године, делимично усвојио тужбени захтев тужиоца, па је обавезао туженог да му на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 120.000,00 динара, и то: на име душевних болова због умањења животне активности износ од 100.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 10.000,00 динара и на име претрпљених физичких болова износ од 10.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 28.08.2012. године па до исплате, све у року од осам дана. Преко укупно досуђеног износа од 120.000,00 динара, па до траженог износа од 220.000,00 динара, тужбени захтев тужиоца је одбијен. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 74.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате у року од осам дана. Тужилац је ослобођен плаћања судских такси.

Виши суд у Крагујевцу је пресудом број Гж 2783/13 од 22.11.2013. године, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду основног суда у другом ставу

изреке у делу који се односи на накнаду нематеријалне штете због претрпљених физичких болова и због претрпљеног страха. Наведену пресуду је преиначио у другом ставу изреке у делу који се односи на накнаду нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед умањења животне активности, тако што је одбио тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му по овом основу исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.08.2012. године па до исплате, у року од осам дана. Трећим ставом изреке је укинуо решење о трошковима поступка и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање у укинутом делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом члана 395. ЗПП, ради разматрања правног питања од општег интереса и ради уједначавања судске праксе.

Решењем број Р1 160/14 од 19.02.2015. године, Апелациони суд у Крагујевцу је предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној налазећи да су испуњени услови из члана 395. ЗПП. У образложењу је наведено да је у пракси Апелационог суда у Крагујевцу било више судских одлука у парницама ради накнаде нематеријалне штете у којима је тужиоцима досуђена накнада, а код утврђеног умањења животне активности од 5 % уз услов да је у првостепеном поступку несумњиво утврђен не само проценат умања животне активности већ и у чему се тачно огледа то умањење оштећеног у обављању свакодневних животних активности,.

Врховни касациони налази да су у конкретном случају испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца применом члана 395. ЗПП из разлога које је навео Апелациони суд у Крагујевцу и стога је одлучио као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/05, 111/09), која се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/2014), па је нашао да је ревизија тужиоца основана.

Из утврђених чињеница произилази да је тужилац 02.05.2011. године у П., у саобраћајној незгоди у којој је учествовао као сапутник у аутомобилу, доживео телесне повреде и то искључивом кривицом осигураника туженог Н.С.. Тужилац је рођен ... године, а приликом збрињавања на одељењу за ургентну хирургију, Ургентног центра у Н.С. где је прегледан, су констаоване следеће повреде: угануће левог колена и ударац у предео слабинско крсне регије. Накнадно је утврђено и делимично пуцање предњег укрштеног лигамента левог колена и истегнуће вратне кичме те му је постављена „Шанц крагна“ коју је носио од 06.05.2011. до 24.05.2011. године. Потом је упућен на физикални третман који је обавио код специјалисте физијатра са поликлинике Клиничког центра Војводине у Н.С. у трајању од три недеље, а затим је наставио у кућним условима. Због болова у левом колenu је 08.07.2011. године начињен НМР левог колена који је показао парцијалну лезију предњег укрштеног лигамента и стање након нагњечења унутрашњег менискуса. Код тужиоца се повремено појављују отоци, болови и нестабилност у пределу левог колена. Пре повређивања тужилац није имао повреде левог колена. Као последицу наведених повреда тужилац је у прва четири сата након повређивања трпео болове средњег до јаког интензитета, који су се затим повећали и прерасли у болове јаког интензитета, а трајали су следећих 20 часова.

Потом је наредна три дана трпео болове средњег интензитета и током седам дана болове слабијег интензитета. Тужилац је претрпео и примарни страх јаког интензитета у трајању од једног минута, а након тога је у прва четири сата од задобијених повреда трпео секундарни страх средњег интензитета, у следећа три сата нешто слабији страх, али такође средњег интензитета. Потом је страх губио на интензитету па је у наредних недељу дана био на нивоу слабог. Због задобијених повреда код тужиоца је дошло до умањења животне активности од 5 % због заосталих последица: лабавост левог колена у једном смеру (предња-задња нестабилност, компарирано са супротном здравом страном), праћени са повременим боловима и отоком, смањење мишићне снаге леве ноге са немогућношћу дужег ходања, стајања, оптерећења и савладавања архитектонских препрека

У мирном поступку тужиоцу је исплаћена нематеријална штета од стране туженог и то 70.000,00 динара на име накнаде за претрпљене физичке болове и 70.000,00 динара на име накнаде за претрпљени страх те износ од 1.350,00 динара на име трошкова лечења.

На основу овако утврђених чињеница, првостепени суд је закључио да тужиоцу као примерена накнада за претрпљене душевне болове због умањења животне активности припада износ од 100.000,00 динара, који је оценио да представља довољну сатисфакцију обиму штете коју је претрпео.

Другостепени суд је извео из наведеног чињеничног стања другачије правно становиште о одговорности туженог да тужиоцу надокнади накнаду нематеријалне штете због душевних болова услед умањења животне активности. Ценио је да се код тужиоца због претрпљених повреда повремено јављају болови при обављању животних функција везаних за дуге ходање, стајање и савладавање архитектонских препрека, што је његову животну активност умањило за 5 %. Међутим, налази да је трпљење тужиоца због напора које мора да уложи да би вршио покрете и задовољавао редовне, свакодневне животне потребе и интересе, незнатно, што му не даје право на накнаду за овај вид нематеријалне штете.

Врховни касациони суд не прихвата правно становиште изнето у другостепеној пресуди. По оцени Врховног касационог суда правилно је првостепени суд применио одредбу члана 200. став 1. Закона о облигационим односима, и правилно је ценио све последице које су код тужиоца заостале. Правилно је ценио озбиљност последица које ће тужилац и надаље трпети, а тужилац је у време пресуђења био стар ... година. Без значаја је чињеница што се ради о лакој телесној повреди. С обзиром на чињеницу да су вештаци адекватне медицинске струке оценили да је код тужиоца дошло до умањења животне активности од 5 % и да су описали све последице које су повреде оставиле, неприхватљива је оцена другостепеног суда да су те последице незнатне и да не дају право тужиоцу на накнаду за овај вид нематеријалне штете.

Имајући у виду изложено, ревизија тужиоца је оцењена као основана, па је одлучено као у изреци на основу члана 407. став 1. ЗПП.

Иако је Врховни касациони суд преиначио другостепену пресуду, нема примене члана 161. став 2. ЗПП. Овај суд не може да одлучи о трошковима целог поступка зато што је Виши суд у Крагујевцу побијаном пресудом укинуо решење о трошковима поступка првостепеног суда и предмет вратио том суду на поновно одлучивање у

укинутом делу, те ће приликом поновног одлучивања о трошковима, првостепени суд одлучити о свим трошковима поступка насталих у овој парници у складу са успехом тужиоца у спору.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**